

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in judicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. 1. De constitutione emphyteusis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](#)

1749 Suppon. 7. per *canonem emphyteuticum*, ut haberur L. ult. C. de jure emphyteut. intelligi certam pensionem, quae in singulos annos solvit ex re accepta in emphyteusim, ut emphyteutæ dominum semper recognoscat; *canon* enim in jure civili dicitur *anniversaria pensatio*, seu *præstatio*, quæ à Provincialibus quotannis populo, vel Romano, vel Constantinopolitano gratis mittebatur. Dicitur *canon gleba*, qui ratione glebae præstabatur: *canon telonei*, qui ratione mensæ publicanorum penderetur; per *Laudemium* autem intellige terram partem pretii, seu aestimationis rei venditæ, quæ (ut inquit Lessius cit. n. 57) jure communii est *quinquagésima*; consuetudine vero, *trigesima* quam emphyteuta solvit domino, quando ex ipsius consensu rem emphyteuticam vendit, donat, permittat, seu alienat; his in generali præmissis:

§. I.

De constitutione emphyteutis.

1750 Questio 1. est, an emphyteusis Ecclesiastica necessario constituantur scripturâ? Res. probabiliorem affirmare ex L. 1. C. de jure emphyteut. ibi: *paetionibus scriptura interveniente*; ubi nota duos ablativos absolute ponit, qui dent conditionem, ut sensus sit: *si scriptura inter venerit*. Et in L. 2. expresse dicitur: *pactiones in emphyteuticis instrumentis*; & L. 3. *si emphyteuticum instrumentum alias pactiones habeat*; esto verum sit, ante prædictas leges non fuisse requisitum, etiam privatam, quæ tamen hodie sufficit; licet Ecclesiastica *perpetua* requirat Scripturam *authoritate publica* confectam, ut constat ex *Novella* 7. Et hoc in emphyteusi Ecclesiastica *perpetua* communis tenet; circa alias emphyteuses dissentunt Doctores; probabilior tamen affirmit, propter citates leges, quæ indefinite loquuntur.

1751 Questio est 2. in quibus rebus constituti possit? Res. quod in solis immobilibus, ex n. 1741. hinc in rebus mobiliis, ne quidem illis juribus, quæ immobilibus comparantur, ut sunt annui redditus

perpetui, constitui potest; sic Haundus tom. 3. de *Just. tr. 9. c. 4. n. 472*. Emphyteusis probabilius est contractus *stricti juris*, ut notat Fachsenius l. 2. c. 99. quia, §. 5. *Instit. de actionib.* (ubi exactè referuntur contractus bona fidei) & inter eos non ponitur emphyteusis, quæ, cum propriam habeat naturam (ut dicitur §. 3. *Instit. de Locat.*) non potest ibi venire sub nomine Locationis, vel Conductionis.

Quæstio est 3. an constitui possit etiam 1752 in re Ecclesiastica? Res. Id prohibetur Prælatis, quoad res Ecclesiasticas, non servatis solennitatibus, ut dictum est tit. 13. cum veniat sub nomine alienationis, ut constat ex Extravag. *Ambitio* de rebus Eccles. non alienand. & per eam diminuitur jus Domini. Hæc prohibitiō intelligenda est *de novo dando rem Ecclesiasticam in emphyteusim*; non autem, *cum semel data reveritur, ad Ecclesiam*, idque non obstante juramento, quo se obligavit ad res Eccles. non alienandas c. 2. de Feudis; quia sic non tam alienat, quam non acquirit, vel utitur modo perseveret eadem ratio, & causa concessionis; ea enim cessante rursus dare in emphyteusim est alienatio prohibita, c. *ut super 8. de reb. Eccles. non alien.*

§. 2.

De obligatione solvendi canonem.

Cum tres communiter emphyteutæ 1753 obligationes recensentur (è quibus prima est solvendi canonis anni; c. 5. de Locat. altera, ne rem emphyteuticam alienet L. 3. C. de jure emphyteutico, quia Domini interest, rem apud alium esse propter actionem personalem, quam transferre invitus non tenetur: 3. ut rem meliorem reddat, secundum nomen, & concessionis rationem. De prima solvendi canonis anni obligatione dicendum, si emphyteuta biennio neglegat solutionem canonis, emphyteusim Ecclesiastica committi, per c. *Potuit. 5. de locato*, ibi: *emphyteuta cessando in solutione canonis per biennium* (nisi